

**Thanasegaran a/l Perumah lwn Menteri Dalam Negeri,
Malaysia dan lain-lain** A

MAHKAMAH TINGGI (ALOR SETAR) — PERMOHONAN UNTUK
SEMAKAN KEHAKIMAN NO 25–1–01 TAHUN 2014 B
ABU BAKAR PK
15 SEPTEMBER 2014

*Prosedur Sivil — Semakan kehakiman — Permohonan untuk — Perintah
sekatan — Ketidakpatuhan Akta Pencegahan Jenayah 1959 — Dapatan
siasatan pegawai inkuiri — Penyerahan sesalinan — Pemohon mendakwa tidak
diserahkan dan sekali gus menafikan haknya meminta Menteri Dalam Negeri
mengkaji semula dapatan — Sama ada responden pertama berjaya membuktikan
penyerahan — Sama ada keterangan pegawai polis berkaitan penyerahan
seharusnya diterima — Sama ada keterangan afidavit berkaitan penyerahan
memadai — Akta Pencegahan Jenayah 1959 s 10(2) & s 11(1)* C D

Pemohon telah diperintahkan oleh responden pertama berada di bawah
pengawasan polis dan tertakluk kepada perintah-perintah sekatan di Mukim
Tekai, Daerah Padang Terap, Kedah selama lima tahun selaras dengan
peruntukan Akta Pencegahan Jenayah 1959 ('Akta'). Di dalam permohonan
semakan kehakiman ini permohonan mempertikaikan perintah yang
dikeluarkan oleh responden pertama atas alasan tunggal iaitu ketidakpatuhan
peruntukan s 10(2) dan s 11(1) Akta. Pemohon mendakwa beliau tidak
diserahkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri sebagaimana yang
diperuntukkan bawah s 10(2) Akta. Kegagalan responden pertama mematuhi
peruntukan s 10(2) Akta sekali gus menafikan hak pemohon untuk meminta
Menteri Dalam Negeri mengkaji semula dapatan itu. Sebaliknya responden
pertama menghujahkan bahawa kesemua keperluan s 10(1) dan s 11(1) Akta
telah pun dipatuhi. Responden pertama telah bergantung kepada afidavit Insp
Chandrasegaran a/l Ellapan, seorang pegawai polis, yang mengesahkan
sesalinan laporan dapatan siasatan telah diserahkan kepada pemohon. Isu yang
dibangkitkan adalah sama ada responden pertama telah gagal menyerahkan
sesalinan laporan dapatan pegawai inkuiri sebagaimana yang diperuntukkan di
bawah s 10(1) Akta. E F G H

Diputuskan, menolak permohonan pemohon dengan kos: I

- (1) Di dalam kes ini, pra syarat s 10(1) dan s 11(1) Akta telah pun dipatuhi.
Afidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan berkaitan penyerahan sesalinan
laporan dapatan pegawai inkuiri seharusnya diterima kerana sebagai

- A pegawai polis beliau tiada alasan untuk menganiayai pemohon. Insp Chandrasegaran a/l Ellapan tiada kepentingan secara langsung atas pemohon (lihat perenggan 19–20).
- (2) Bagi maksud peruntukan s 10(1) Akta tiada keperluan bagi pemohon mengakui terima sesalinan laporan dapatan pegawai inkuiri dan ianya memadai dengan keterangan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang menyatakan laporan tersebut telah diserahkan kepada pemohon. Penyerahan laporan dapatan pegawai inkuiri adalah memadai dan ianya tidak menimbulkan apa-apa keraguan sebagaimana yang didakwa oleh pemohon (lihat perenggan 22 & 28).
- B
- C

[English summary]

- The applicant was ordered by the first respondent to be under police surveillance and was subjected to restrictive orders in Mukim Tekai, Daerah Padang Terap, Kedah for five days, consistent with the provision of Prevention of Crime Act 1959 ('the Act'). Under the present judicial review application, the applicant disputed the order made by the first respondent on the sole reason of non-compliance of provisions ss 10(2) and 11(1) of the Act. The applicant submitted that he was not given a copy of the officer's enquiry as provided under s 10(2) of the Act. The first respondent's failure to comply with the provision under s 10(2) automatically denied the applicant's right to have the Internal Affairs Minister to review the said finding. Instead, the first respondent argued that all the requirements under ss 10(1) and 11(1) had been complied with. The first respondent relied on the affidavit of Insp Chandrasegaran a/l Ellapan, a police officer, who confirmed that a copy of the report of the investigation's findings had been handed to the applicant. The issue raised was whether the first respondent had failed to hand over a copy of the report of the inquiry officer's findings as provided under s 10(1) of the Act.
- D
- E
- F

G **Held**, dismissing the applicant's application with cost:

- (1) In this case, the pre-requisite under ss 10(1) and 11(1) of the Act had been complied with. The affidavit of Insp Chandrasegaran a/l Ellapan relating the handing of a copy of the inquiry officer's findings should have been admitted because as a police officer, he had no reason to oppress the applicant. Insp Chandrasegaran a/l Ellapan had no interest at all on the applicant (see paras 19–20).
- (2) For the purpose of s 10(1) of the Act, there was no requirement for the applicant to admit a copy of the report of the inquiry officer's findings and the evidence of Insp Chandrasegaran a/l Ellapan that stated the report was handed over to the applicant was sufficient. The handing of the report of the inquiry officer was sufficient and did not raise any doubts as alleged by the applicant (see paras 22 & 28).]
- H
- I

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai permohonan untuk semakan kehakiman, lihat 2(3) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2014 Reissue) perenggan 5318–5321.

Kes-kes yang dirujuk

Aw Ngoh Leang v Inspector General of Police & Ors [1993] 1 MLJ 65; [1993] 1 CLJ 373, MA (dirujuk)

Dalip Bhagwan Singh v PP [1998] 1 MLJ 1; [1997] 4 CLJ 645, MP (dirujuk)
Kumaran Suppiah v Dato' Noh bin Haji Omar & Anor [2006] 6 MLJ 393; [2006] 4 CLJ 675, MP (diikut)

Lee Kew Sang v Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia & Ors [2005] 3 CLJ 914, MP (dirujuk)

PP v Mohamed Ali [1962] 1 MLJ 257 (dirujuk)

PP v Dato' Seri Anwar bin Ibrahim [2014] 1 MLJ 633, MR (dirujuk)

Puvaneswaran v Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Malaysia & Anor [1991] 3 MLJ 28; [1991] 3 CLJ (Rep) 649, MT (dirujuk)

SK Tangakaliswaran a/l Krishnan v Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors [2010] 1 MLJ 149; [2009] 6 CLJ 705, MP (dirujuk)

Su Yu Min v Ketua Polis Negeri & Ors [2005] 6 MLJ 768; [2005] 3 CLJ 875, MT (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Kediaman Terhad 1933

Akta Pencegahan Jenayah 1959 ss 10(2), 11(1), 15

Kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Prosedur) 1972 k 3(2)

Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 A 53, A 53 k 4

Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah 1969

O Alvinthiren Nair (Alvinthiren & Partners) bagi pihak plaintif.

Mohd Zain bin Ibrahim (Pejabat Penasihat Undang-Undang Kementerian Dalam Negeri) bagi pihak defendan.

Abu Bakar PK:

[1] Pemohon telah diperintahkan oleh responden pertama melalui perintah pengawasan polis bertarikh 28 Oktober 2013 (eksh 'TP1') yang dikeluarkan selaras dengan peruntukan s 15 Akta Pencegahan Jenayah 1959 ('Akta itu') berada di bawah pengawasan polis dan tertakluk kepada perintah-perintah sekatan di Mukim Tekai, Daerah Padang Terap, Kedah selama lima tahun dari tarikh perintah.

[2] Pemohon telah memfailkan permohonan semakan kehakiman mengikut A 53 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 ('KKM'). Pada 10 Februari 2014 kebenaran telah diberikan kepada pemohon untuk memfailkan permohonan

- A semakan kehakiman terhadap keputusan responden pertama. Pemohon kemudiannya telah memfailkan notis pendengaran permohonan bagi semakan kehakiman mengikut A 53 k 4 KKM (lampiran (6)).
- B [3] Sebagaimana lazimnya permohonan pemohon ini dibantah oleh responden-respoden yang diwakili oleh peguam kanan persekutuan, Kementerian Dalam Negeri. Responden-responden telah memfailkan affidavit-afidavit sebagaimana di lampiran (8), (9), (11), (12), (14) dan affidavit balasan di lampiran (19), (20), (21), (22), (26), (27) dan (28). Pihak-pihak
- C telah memfailkan penghujahan bertulisnya dan pada 8 Jun 2014 mahkamah ini telah menolak lampiran (6) dengan kos sebanyak RM1,000. Pemohon yang terkilan dengan keputusan mahkamah ini telah memfailkan notis rayuan ke Mahkamah Rayuan, Malaysia. Rayuan ini telah didaftarkan sebagai Mahkamah Rayuan Malaysia, Rayuan Sivil No K-01-232-06 Tahun 2014.
- D [4] Mahkamah ini telah meneliti penghujahan bertulis peguam pemohon yang terpelajar dan nampaknya beliau hanya mempertikaikan perintah yang dikeluarkan oleh responden pertama atas alasan tunggal iaitu ketidakpatuhan peruntukan s 10(2) dan 11(1) Akta itu. Pemohon mendakwa beliau tidak
- E diserahkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri sebagaimana yang diperuntukkan bawah s 10(2) Akta itu. Kegagalan responden pertama mematuhi peruntukan s 10(2) Akta itu sekali gus menafikan hak pemohon untuk meminta YB Menteri Dalam Negeri mengkaji semula dapatan itu.
- F [5] Bagi kemudahan rujukan diperturunkan peruntukan s 10(2) dan s 11(1) Akta itu bagi kemudahan rujukan sebagaimana berikut:
- G 10(2) If the Inquiry Officer is satisfied that there are reasonable grounds for believing that the person who was the subject of the inquiry is a member of any of the registrable categories, he shall report the grounds, together with his finding, to the Board, and shall forward a copy of his finding to the officer having custody of the person, who shall forthwith serve a copy of the finding of the Inquiry Officer on that person.
- H 11(1) Any person who was the subject of an inquiry who is dissatisfied with any finding made under subsection 10(2) or decision under paragraph 10(3)(b) may within fourteen days of the service thereunder of the copy of the finding or decision on him by notice in writing request the Board to review the finding or decision.
- I [6] Peguam pemohon yang terpelajar bagi menyokong dakwaannya iaitu kegagalan mematuhi peruntukan s 10(2) Akta itu telah menarik perhatian mahkamah ini kepada affidavit pemohon yang diikrarkan pada 9 Disember 2013 di perenggan 10 (lampiran (2)) yang menyatakan:
10. Merujuk kepada perenggan di atas, saya juga ingin menambah bahawa saya tidak diberikan atau diserahkan dengan suatu Salinan dapatan Pegawai Siasatan

seperti yang diperuntukkan di bawah s 10(2) Akta tersebut.

A

[7] Mahkamah ini juga dirujukkan perenggan 4 affidavit plaintif yang diikrarkan pada 24 Mac 2014 (lampiran (16)) yang menyatakan:

4. Saya dengan rendah diri merujuk kepada Perenggan 15 Affidavit Pegawai Penyiasat dan menegaskan bahawa saya tidak pada bila-bila masa diserahkan dengan sesalinan dapatan pegawai inkuiri selaras dengan Seksyen 10(2) Akta tersebut mahupun diterangkan/dimaklumkan berkenaan hak saya untuk membuat Kajian Semula menurut Seksyen 11(1) Akta tersebut.

B

C

[8] Pada akhirnya pemohon merujuk perenggan 5(a), (b) dan (c) affidavit pemohon yang diikrarkan pada 14 April 2014 yang menyatakan:

5. Seterusnya saya merujuk kepada perenggan 4 Affidavit Jawapan Pertama saya dan ingin menambah kenyataan-kenyataan seperti yang dinyatakan di bawah ini:

D

(a) Saya dengan rendah diri sekali lagi menegaskan bahawa keperluan Seksyen 10(2) dan 11(1) Akta tersebut tidak dipatuhi.

(b) Bersama ini saya sertakan surat daripada Tetuan Alvinthiren & Partners bertarikh 6 November 2013 yang ditandakan sebagai eksh 'TP-7' yang mana surat ini telah diterima oleh Responen Pertama pada 08.11.2013.

E

(c) Saya dengan rendah diri menyatakan bahawa saya tidak pada bila-bila masa diserahkan dengan sesalinan dapatan pegawai inkuiri. Saya telah melalui peguam saya membuat permohonan kepada Responden Pertama agar peguam saya dibekalkan dengan sesalinan dapatan pegawai inkuiri ini pada 06.11.2013. Walau bagaimanapun, Responden Pertama sehingga ke hari ini tidak memberikan sebarang maklumbalas berkenaan permohonan peguam saya ini. Saya dengan rendah diri menegaskan di sini bahawa fakta bahawa saya telah melalui peguam saya memohon agar dibekalkan dengan sesalinan dapatan pegawai inkuiri mengukuhkan fakta bahawa saya tidak dibekalkan dengan sesalinan dapatan pegawai inkuiri seperti yang diperuntukkan di bawah Seksyen 10(2) Akta tersebut.

F

G

[9] Pemohon telah memokuskan hujahannya kepada affidavit balasan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang diikrarkan pada 24 Februari 2014 (lampiran (8)) di perenggan 15 yang menyatakan:

H

15. Selanjutnya pada 24-10-2013 saya telah menyampaikan suatu Salinan dapatan pegawai inkuiri di bawah seksyen 10 (2) Akta tersebut kepada pemohon. Semasa pemohon diserahkan dapatan tersebut saya telah bertanya kepada pemohon sama ada beliau memahami Bahasa Malaysia dan pemohon telah memberitahu saya bahawa beliau faham Bahasa Malaysia dan fasih berbahasa Tamil. Untuk memastikan Pemohon faham, saya telah berbual-bual terlebih dahulu dengan Pemohon dalam Bahasa Tamil dan saya dapati bahawa Pemohon faham Bahasa Tamil yang saya gunakan dan Pemohon boleh berkomunikasi dengan lancar tanpa sebarang masalah. Semasa saya menyerahkan dapatan tersebut saya juga turut

I

- A menerangkan kepada Pemohon bahawa Pemohon mempunyai hak untuk membuat Kajian Semula berkenaan dapatan tersebut kepada Menteri Dalam Negeri menurut seksyen 11(1) Akta tersebut dalam tempoh 14 hari mulai 24-10-2013. Pemohon memaklumkan kepada saya bahawa Pemohon tidak berhasrat untuk membuat Kajian Semula tersebut.
- B [10] Peguam pemohon yang terpelajar juga merujuk affidavit balasan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang diikrarkan pada 7 April 2014 (lampiran (21)) di perenggan 4 yang menyatakan:
- C 4. Merujuk kepada pernyataan-pernyataan Plaintiff di perenggan 4 dalam Affidavit Jawapan Plaintiff, saya menafikan dakwaan-dakwaan di dalam perenggan tersebut. Saya sesungguhnya ingin mengulangi pengatahan-pengatahan saya di perenggan 15 di dalam Affidavit Pertama saya bagi menjawab alegasi-alegasi Plaintiff. Saya dengan sekeras-kerasnya menegaskan bahawa pada 24-10-2013, saya telah menyampaikan suatau Salinan dapatan pegawai Inkuiri di bawah seksyen 10 (2) Akta tersebut kepada Plaintiff.
- D
- E [11] Peguam pemohon yang terpelajar telah menghujahkan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan dalam affidavitnya menyatakan telah menyerahkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri pada 24 Oktober 2013. Sebaliknya pemohon melalui affidavitnya telah melampirkan surat peguamnya bertarikh 8 November 2013 iaitu eksh 'TP7' memohon responden pertama untuk membekalkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri. Selanjutnya diujahkan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan sekadar menyatakan dalam affidavitnya ada menyerahkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri malangnya tiada bukti yang dikemukakan. Pemohon bergantung kepada eksh 'TP7' bagi menyokong dakwaannya iaitu responden pertama gagal mematuhi peruntukan s 10(2) Akta itu.
- F
- G [12] Peguam pemohon yang terpelajar telah menarik perhatian Mahkamah ini kepada kes *SK Tangakaliswaran a/l Krishnan v Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2010] 1 MLJ 149; [2009] 6 CLJ 705 sebagai nas sandarannya iaitu apabila wujudnya bukti yang bertentangan antara satu sama lain, mahkamah berhak merumuskan beban bukti yang dipikul gagal di penuhi. Mahkamah ini ditarik perhatiannya kepada prinsip apabila melibatkan kebebasan individu, seseorang *detenu* berhak mendapatkan versi yang memihaknya.
- H
- I [13] Peguam pemohon yang terelajar selanjutnya menghujahkan kegagalan responden pertama mematuhi peruntukan s 10(2) Akta itu secara langsung menjejaskan hak pemohon yang diperuntukkan di bawah s 11(1) Akta itu. Mengikut s 11(1) Akta itu, pemohon mempunyai masa 14 hari selepas diserahkan sesalinan dapatan pegawai inkuiri untuk meminta YB Menteri Dalam Negeri mengkaji semula dapatan pegawai inkuiri. Pemohon

menegaskan kegagalan responden pertama membuktikan penyerahan sesalinan dapatan siasatan pegawai inkuiri ianya menjejaskan perintah yang dikeluarkan oleh responden pertama. Peruntukan s 10(1) dan s 11(1) Akta itu merupakan *safeguard* kepada pemohon dan diujahkannya ianya tidak dipatuhi oleh responden pertama.

A

B

[14] Sebaliknya peguam kanan persekutuan ('PKP') yang terpelajar menghujahkan kesemua keperluan s 10(1) dan s 11(1) Akta itu telah dipatuhi. PKP yang terpelajar telah bergantung kepada affidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang diikrarkan pada 24 Februari 2014 di perenggan 4–16 yang mengesahkan sesalinan laporan dapatan siasatan telah diserahkan kepada pemohon pada 24 Oktober 2013. PKP yang terpelajar juga bergantung kepada affidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang diikrarkan pada 7 April 2014 di perenggan 4–6 berkaitan pematuhan s 10(1) dan s 11(1) Akta itu. PKP yang terpelajar juga bergantung kepada affidavit pegawai yang sama yang diikrarkan pada 22 April 2014 di perenggan 4–7 bagi menyokong perkara yang sama.

C

D

[15] PKP yang terpelajar telah menegaskan mahkamah seharusnya menerima keterangan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan seorang pegawai polis yang tidak mempunyai apa-apa kepentingan dan bersandarkan nas-nas duluan ianya seharusnya diterima. Mahkamah ini telah dirujukan kes-kes *Su Yu Min v Ketua Polis Negeri & Ors* [2005] 6 MLJ 768; [2005] 3 CLJ 875 di ms 879 dan 896, *Dalip Bhagwan Singh v Public Prosecutor* [1998] 1 MLJ 1; [1997] 4 CLJ 645; *Public Prosecutor v Mohamed Ali* [1962] 1 MLJ 257 dan *Public Prosecutor v Dato' Seri Anwar bin Ibrahim* [2014] 1 MLJ 633 sebagai nas-nas sandarannya.

E

F

[16] PKP yang terpelajar telah menegaskan berkaitan surat peguam pemohon (eksh 'TP7') ianya dihantar kepada Pejabat Terbuka Kementerian Dalam Negeri. Selanjutnya responden pertama melalui affidavit balasannya yang diikrarkan pada 22 April 2014 di perenggan 6 telah memperjelaskan perkara ini. Di samping itu pemohon sendiri tidak ingin membuat kajian semula sebagaimana yang dinyatakan oleh Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang diikrarkan pada 22 April 2014 di perenggan 6. PKP yang terpelajar selanjutnya menghujahkan kajian semula di bawah s 11(1) Akta itu tidak dilakukan atas pilihan pemohon sendiri.

G

H

[17] Sebelum mahkamah ini menyentuh isu yang dibangkitkan oleh pemohon, eloklah dirujuk nas duluan yang memperjelaskan tugas mahkamah apabila mempertimbangkan permohonan yang melibatkan kebebasan individu. Mahkamah ini merujuk kes *SK Tangakaliswaran a/l Krishnan* di mana YA Hakim Gopal Sri Ram FCJ di ms 710 kes itu menyatakan prinsip tersebut seperti berikut:

I

A [5] In my considered judgment the point at stake falls to be resolved with reference to the principles governing the burden of proof in an application for habeas corpus. It is settled law that on an application for habeas corpus the burden of satisfying the court that the detention is lawful lies throughout on the detaining authority. See, *Chng Suan Tze v The Minister of Home Affairs & Ors And Other Appeals* [1988] 1 LNS 162. In *Mohinuddin v District Magistrate, Beed* AIR [1987] SC 1977, the Supreme Court of India observed as follows in the context of article 22 of the Indian Constitution from which is drawn our art 151:

B

It is enough for the detainee to say that he is under wrongful detention, and the burden lies on the detaining authority to satisfy the Court that the detention is not illegal or wrongful and that the petitioner is not entitled to the relief claimed. This Court on more occasions than one has dealt with the question and it is now well-settled that it is incumbent on the State to satisfy the Court that the detention of the petitioner/detainee was legal and in conformity not only with the mandatory provisions of the Act but also strictly in accord with the constitutional safeguards embodied in Art 22(5).

C

D

E [18] Mahkamah ini juga merujuk kes *Lee Kew Sang v Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia & Ors* [2005] 3 CLJ 914, telah diputuskan oleh Mahkamah Persekutuan bahawa hanya jika terdapat berlakunya ketidakpatuhan atau pelanggaran kepada mana-mana kehendak atau keperluan prosedur maka barulah permohonan semakan kehakiman boleh dibenarkan. Abdul Hamid Mohamed HMP (ketika itu) telah menggariskan prinsip undang-undang mengenai semakan kehakiman dalam kes-kes tahanan pencegahan seperti berikut:

F In our view, courts must give effect to the amendments. That being the law, it is the duty of the courts to apply them. So, in a habeas corpus application where the detention order of the Minister made under s 4(1) of the Ordinance or, for that matter, the equivalent ss In ISA 1960 and DD(SPM) Act 1985, the first thing that the courts should do is to see whether the ground forwarded is one that falls within the meaning of procedural non-compliance or not. To determine the question, the courts should look at the provisions of the law or the rules that lay down the procedural requirements. It is not for the courts to create procedural requirements because it is not the function of the courts to make law or rules. If there is no such procedural requirements then there cannot be non-compliance thereof. Only if there is that there can be non-compliance thereof and only then that the courts should consider whether, on the facts, there has been non-compliance.

G

H

I [19] Berbekalkan prinsip undang-undang yang dinyatakan di atas, mahkamah ini akan menyentuh isu yang dibangkitkan oleh pemohon bagi mencabar perintah yang dikeluarkan oleh responden pertama iaitu responden pertama gagal menyerahkan sesalinan laporan dapatan pegawai inkuiri sebagaimana yang diperuntukkan di bawah s 10(1) Akta itu dan sekali gus pemohon dinafikan haknya untuk membuat kajian semula di bawah s 11(1) Akta itu. Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar yang

menyatakan pra syarat s 10(1) Akta itu dan s 11(1) Akta itu telah pun dipatuhi. Mahkamah ini berpendapat affidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan berkaitan penyerahan sesalinan laporan dapatan pegawai inkuiri seharusnya diterima oleh mahkamah ini.

A

[20] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar sebagai pegawai polis tiada alasan untuk menganiayai pemohon. Insp Chandrasegaran a/l Ellapan tiada kepentingan secara langsung atas pemohon. Mahkamah ini bersetuju dengan pendekatan yang diambil oleh mahkamah dalam kes *Su Yu Min* dalam menangani isu yang hampir sama dengan kes pemohon sekarang. Dalam kes *Su Yu Min* pemohon telah dikenakan perintah sekatan di bawah Akta Kediaman Terhad 1933 di mana pemohon diperintahkan untuk berada di Daerah Bachok, Kelantan atas kegiatan menjalankan empat nombor loteri secara haram di Kuching, Sarawak. Pemohon telah memfailkan habeas corpus mencabar perintah YB Menteri Dalam Negeri di Mahkamah Tinggi, Sabah dan Sarawak, Kuching. Pemohon dalam hujahannya mempertikaikan perintah sekatan antara lainnya bergantung kepada kegagalan pihak responden tidak menerangkan terma-terma dan isi kandungan Borang C dan Borang E yang diserahkan kepada pemohon. YA Clement Skinner (pada ketika itu) dalam merungkai isu berkenaan telah menzahirkan pandangannya sebagaimana berikut:

B

C

D

E

I do not see any reason to disbelieve Mohd Andri. He was performing an official duty in which he had no personal interest. On the other hand, the applicant here is trying to secure his release from restricted residence and it appears that he is not averse at putting a slant on things to suit his case. I do not see why, if Mohd. Andri undertook the task of informing the applicant about the contents in Form C and E, he should want to withhold information on a part of it as alleged by the applicant. It serves no purpose for him to do so.

F

[21] Mahkamah ini dalam nada yang sama bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar iaitu affidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan seharusnya diterima dan menyatakan laporan dapatan pegawai inkuiri telahpun diserahkan kepada pemohon mengikut peruntukan bawah s 10(1) Akta itu dan pemohon sendiri telah memilih untuk tidak memohon kajian semula di bawah s 11(1) Akta itu.

G

H

[22] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar bagi maksud peruntukan s 10(1) Akta itu tiada keperluan bagi pemohon mengakui terima sesalinan laporan dapatan pegawai inkuiri dan ianya memadai dengan keterangan Insp Chandrasegaran a/l Ellapan yang menyatakan laporan tersebut telah diserahkan kepada pemohon.

I

[23] Peguam pemohon yang terpelajar dalam 'Hujahan Tambahan Pihak Plaintiff (2)' bertarikh 4 Jun 2014 telah melampirkan dalam penghujahannya

- A** contoh 'BORANG SERAHAN DAPATAN' bawah s 10(2) Akta itu dan Borang I bawah s 11(1) Akta itu yang melibatkan anak guamnya yang lain bernama Sivaguru a/l Arumugam sebagai perbandingannya. Mahkamah ini berpendapat peguam pemohon yang terpelajar sekadar mengemukakan *from the bar* dan dokumen berkenaan tidak dilampirkan dalam mana-mana affidavit
- B** di hadapan mahkamah. Mahkamah ini dengan hormatnya menolak percubaan peguam pemohon yang terpelajar melalui pintu belakang bagi menyokong penghujahannya.
- C** [24] Peguam pemohon yang terpelajar dalam percubaannya untuk meyakinkan mahkamah berkaitan isu penyerahan laporan dapatan pegawai inkuiri menegaskan keterangan affidavit semata-mata tidak mencukupi tanpa keterangan sokongan lainnya. Mahkamah ini dirujuk kepada kes *Puvaneswaran v Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, Malaysia & Anor* [1991] 3 MLJ 28; [1991] 3 CLJ (Rep) 649 dan *Aw Ngoh Leang v Inspector General of Police & Ors* [1993] 1 MLJ 65; [1993] 1 CLJ 373 sebagai nas sandaran
- D** peguam pemohon yang terpelajar berkaitan pematuhan kepada prosedur yang ditetapkan oleh Akta yang berkaitan.
- E** [25] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar dalam kes *Puvaneswaran* dan *Aw Ngoh Leang* ianya melibatkan peruntukkan ordinan darurat Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah 1969 dan khususnya peruntukan k 3(2) Kaedah Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah (Prosedur) 1972 ('Kaedah-Kaedah itu'). Kedua-dua kes berkenaan berkaitan
- F** ketidakpatuhan kepada bilangan Salinan Borang I yang diserahkan kepada penama. Penama-penama hanya menerima satu salinan Borang I di mana ianya bercanggah dengan peruntukan k 3(2) Kaedah-Kaedah itu yang menetapkan minimum ialah dua salinan.
- G** [26] Mahkamah ini bersetuju dengan hujahan PKP yang terpelajar iaitu perkara yang penting laporan dapatan pegawai inkuiri telahpun diserahkan kepada pemohon pada 24 Oktober 2013 walaupun ada atau tiada akuan penerimaannya sebagaimana yang ditegaskan oleh peguam pemohon yang terpelajar. Mahkamah ini bersetuju dengan kes *Lee Kew Sang v Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2005] 3 CLJ 914 di ms 915
- H** menyatakan:
- [3] Courts must give effect to the amendments. Thus, in a habeas corpus application where the detention order of the Minister is made under s 4(1) of the Ordinance or, under equivalent provisions in the ISA 1960 or DD (SPM) Act 1985,
- I** the first thing the courts should do is to see whether the ground forwarded is one that falls within the meaning of a procedural non-compliance. To determine the question, the courts should look at the provisions of the law or the rules that lay down the procedural requirements. It is not for the courts to create procedural requirements because it is not the function of the courts to make law or rules. If

there is no such procedural requirement then there cannot be non-compliance thereof, (pp 930 h and 931 a).

A

[27] Mahkamah ini bersetuju dengan PKP yang terpelajar bukannya tugas Mahkamah untuk membuat undang-undang berkaitan cara penyerahan laporan dapatan kepada pemohon. Mahkamah ini mengambil cara pendekatan yang sama dalam merungkai isu yang sama sebagaimana diputuskan dalam kes *Kumaran Suppiah v Dato' Noh bin Haji Omar & Anor* [2006] 6 MLJ 393 di ms 399 ; [2006] 4 CLJ 675 di ms 681 yang menyatakan:

B

[4] In our view the language of s 4(1) of the Ordinance is clear in its intent and purport. In substance it states that when the Minister is satisfied of the existence of the conditions enumerated therein he shall make a detention order directing that the person be detained for any period not exceeding two years. There is no indication, expressly or by implication, that the date of commencement of the detention order must be the same as the date of making it. The section is silent on this requirement as observed by the (then) Supreme Court in *Tan Hoon Seng v Minister for Home Affairs, Malaysia & Anor* [1990] 1 CLJ 423; [1990] 1 CLJ (Rep) 271. *It is a rule of construction that where the terms of an enactment are clear, precise and unambiguous it must be applied and enforced according to its plain meaning and it is not the function of the court to speculate as to what might have been in the mind of the enacting authority as it may appear to the court from the preamble or otherwise (see Badri Prasad v Ram Narain Singh AIR [1939] All 157) (Penekanan ditambah).*

C

D

E

[28] Mahkamah ini menggunakan pendekatan yang sama dalam memberi tafsiran peruntukan s 10(1) Akta itu dan keterangan afidavit Insp Chandrasegaran a/l Ellapan berkaitan penyerahan laporan dapatan pegawai inkuiri adalah memadai dan ianya tidak menimbulkan apa-apa keraguan sebagaimana yang didakwa oleh peguam pemohon yang terpelajar.

F

[29] Kesimpulannya, mahkamah ini menolak lampiran (6) dengan kos sebanyak RM1,000.

G

Permohonan pemohon ditolak dengan kos.

Dilaporkan oleh Ashgar Ali Ali Mohamed

H

I